

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж г 354/2016
24.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Лидије Ђукић и Божидара Вујичића, чланова већа, у правној ствари предлагача С.Ђ.-Ј. из К., чији је пуномоћник Р.Ј., адвокат из Б., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о жалби предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Прокупљу Р4 и 107/15 од 01.02.2016. године, у седници одржаној 24.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, жалба предлагача и **ПОТВРЂУЈЕ** решење Вишег суда у Прокупљу Р4 и 107/15 од 01.02.2016. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Прокупљу Р4 и 107/15 од 01.02.2016. године, одбијен је захтев предлагача којим је тражила да се утврди да је у извршном поступку који се води пред Основним судом у Куршумлији у предмету И 245/15 повређено њено право на суђење у разумном року и да јој се исплати примерена накнада, као и на име трошкова поступка 30.000,00 динара.

Против наведеног решења предлагач је благовремено изјавила жалбу, побијајући га због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о жалби предлагача, на основу члана 8б став 3. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08, ... 101/13), Врховни касациони суд је испитао побијано решење применом члана 386. у вези члана 402. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ...55/14), на основу члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, а који се примењује на основу члана 8в Закона о уређењу судова, па је нашао да је жалба предлагача неоснована.

У поступку доношења ожалбеног решења није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 1, 2, 3, 5, 7. и 9. ЗПП, на које се у поступку по жалби пази по службеној дужности, а у жалби се одређено не указује на остале битне повреде због којих се жалба може изјавити.

Према стању у списима, предлагач је Вишем суду у Прокупљу поднела 17.09.2015. године, захтев за заштиту права на суђење у разумном року у

предмету Основног суда у Куршумлији И 245/15. Одлучујући о захтеву предлагача, Виши суд у Прокупљу је прибавио списе и утврдио да је предлагач, као извршни поверилац, поднела 05.06.2015. године предлог за извршење против извршног дужника Ш. К.-К. ДОО из К., а на основу извршне исправе и то правноснажне и извршне пресуде Основног суда у Прокупљу, Судске јединице у Куршумлији П1 517/12 од 15.11.2012. године, ради наплате новчаног потраживања из радног односа. Основни суд у Куршумлији је решењем И 245/15 од 05.06.2015. године, одредио предложено извршење. Наиме, Виши суд у Прокупљу је увидом у наведени предмет побијаним решењем утврдио све даље процесне радње предузете од стране извршног суда, као и активност учешћа извршног повериоца, овде предлагача, као и да је решењем истог суда И 245/15 од 23.10.2015. године прекинут поступак извршења због стечаја извршног дужника.

Анализирајући дужину трајања поступка, Виши суд у Прокупљу је закључио да се не ради о неразумно дугом трајању судског поступка, с обзиром да од тренутка доношења решења о извршењу од 05.06.2015. године до тренутка подношења захтева у овој правној ствари је протекло три месеца и 12 дана, због чега је Виши суд у Прокупљу одбио захтев предлагача за заштиту права на суђење у разумном року, применом члана 8а Закона о уређењу судова .

Врховни касациони суд налази да је у конкретном случају Виши суд у Прокупљу адекватном анализом дужине трајања поступка, као и предузетих процесних радњи од стране суда и понашања предлагача, правилно закључио када је одбио захтев за заштиту права на суђење у разумном року у поступку пред Основним судом у Куршумлији И 245/15. Првостепени суд је правилно оценио да се ради о извршном поступку у коме је суд поступао у разумном року, јер је предлог за извршење поднет 05.06.2015. године, а решење о извршењу је донето истога дана, те да је решењем од 23.10.2015. године прекинут поступак извршења због стечаја извршног дужника, због чега Врховни касациони суд налази да је суд поступао ефикасно и у разумном року приликом вођења овог извршног поступка.

Неосновано се жалбом указује да предлагач ни једном својом радњом у току вођења парнице, као и у току спровођења извршења није допринела одуговлачењу поступка и да је то искључива последица немарности и неажурности суда, као и непредузимања радњи у овом поступку. Врховни касациони суд налази да је правилно првостепени суд оценио да извршни поступак у овој правној ствари траје од 05.06.2015. године, као дана подношења предлога за извршење, а да је предлог у овој правној ствари поднет 17.09.2015. године, због чега се не може сматрати неразумно дугим трајањем извршног поступка, нити да исти превазилази границе утврђених стандарда за суђење у разумном року, јер је од подношења предлога за извршење до подношења захтева у овој правној ствари протекло нешто више од три месеца. Имајући при том у виду да у ситуацији када је одређен прекид поступка то време не може се узети као пропуст суда приликом оцене разумне дужине трајања тог поступка, с обзиром да суд није могао предузимати никакве радње у поступку док је поступак био у прекиду. Сагласно наведеном, то је правилно одбијен захтев предлагача и одлучено као у изреци побијаног решења.

На основу изнетог, у смислу члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Весна Поповић,с.р.**